

TEZĂUR LITURGIC
13 AUGUST

SLUJBA
SF. CUVIOȘI
DOROTEI
ȘI
DOSITEI
DE LA GAZA

ATENA, 2020

Ἀκολουθία ᾽Οσίων ΔΩΡΟΘΕΟΥ καὶ ΔΟΣΙΘΕΟΥ τῶν ἐν Γάζη

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως ὁ Προοιμιακός καὶ τὸ Μακάριος ἀνήρ· εἰς δέ τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰσθῶμεν στίχους η' καὶ ψάλλομεν Στιχηρά τῆς Ἑορτῆς δ' καὶ τῶν Ἁγίων δ'. Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τριάδος ἀκτῖνες τριλαμποῦς, σῆ ψυχῆ ἐλλάμψασαι, τὸ τριμερές κατεφώτισαν, αὐτῆς προάγουσαι, πράξεως εἰς ζῆλον, θεωρίας ὕψος τε, δι' ἧς ὡς δι' ἐσόπτρου τὸν γνόντα σε, ἑώρας Κύριον· νῦν δέ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, καὶ γινώσκεις, ὥσπερ καὶ ἐπέγνωσαι.

Οὐράνιος πόθος σε αἰεὶ, ἐτίθη μετάρσιον, θεόφρον Πάτερ Δωρόθεε· τῶν σωζομένων γάρ, ἐν μοναῖς ταῖς ἄνω, γενέσθαι ἐπόθησας, ζωῆς τε αἰωνίου συμμετοχος· διὸ διώδευσας, τεθλιμμένην καὶ στενήν ὁδόν, τὴν εἰς ταύτην, ἄγουσαν ὡς γέγραπται.

Παμμάκαρ Δωρόθεε σαυτὸν, χαίρων καθυπέβαλες, πολλοῖς ἀγῶσιν ἀσκήσεως, ἐν οἷς καθύπερθεν, ἐπαναδειχθέντα, ἑαυτῷ παρέστησε, Χριστὸς στεφανηφόρον σε ἔνδοξον, Ὄν καθικέτευε, δωρηθῆναι τοῖς τιμῶσι σε, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Παμμάκαρ Δωρόθεε ναοῦ, τοῦ τῆς Θεομήτορος, ἔνδον ἰαστάμενος ἔβλεπας, γραφήν κολάσεως, τοῖς ἀποκειμένοις, τοῖς τὰ φαῦλα πράξασι, καί δὴ ἐκθαμβουμένῳ παρίσταται, ἀνακοινοῦσα σοι, τὰ ὀρώμενα ὡς Ἄνασσα, ἢ τεκοῦσα τὸν πάντων δεσπύζοντα.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τῆς ἐνούσης τελειότητος τὸ ὕψος, ὀλοπόθως ἀναδραμεῖν ἐπόθησας· ὅθεν δὴ τὴν ὑπὸ τοῦ Κυρίου ὑποδειχθεῖσαν ἀρίστην ὁδόν, ἀνεπιστρόφως διώδευσας τὴν ταπείνωσιν, ἐν ἣ συνδρομον ἀναλαβὼν ἀπλανῆ τὴν ὑπακοήν, ἀπταιστως οὗ ἐπείγου ἀνελήλυθας, θεόφρον Δοσίθεε· γέγραπται γάρ, ὅτι πᾶς ὁ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται· ὡς οὖν τοῦ σοῦ ἤδη πόθου ἐντροφῶν, ἐποπτεύεις ὑπόθεν καί ἡμᾶς, κατευθύνων ἐν τρίβοις εὐθείαις, τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἵνα πόθῳ τιμῶμεν ἀεὶ, τὴν πάντιμον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρόν, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σειράχ τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. β' 1 – 11).

Τέκνον, εἰ προσέρχη δουλεύειν Κυρίῳ Θεῷ, ἐτοίμασον τὴν ψυχὴν σου εἰς πειρασμόν· εὐθύνον τὴν καρδίαν σου καὶ καρτέρησον καὶ μὴ σπεύσης ἐν καιρῷ ἐπαγωγῆς· κολλήθητι Αὐτῷ καὶ μὴ ἀποστῆς, ἵνα

αύξηθῆς ἐπ' ἐσχάτων σου. Πᾶν ὃ ἐάν ἐπαχθῆ, δέξαι καὶ ἐν ἀλλάγμασι ταπεινώσεως σου μακροθύμησον. Ὅτι ἐν πυρὶ δοκιμάζεται χρυσός καὶ ἄνθρωποι δεκτοὶ ἐν καμίνῳ ταπεινώσεως. Πίστευσον Αὐτῷ καὶ ἀντιλήψεταιί σου· εὐθύνον τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἔλπισον ἐπ' Αὐτόν· οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ἀναμείναιτε τὸ ἔλεος Αὐτοῦ καὶ μὴ ἐκκλίνετε, ἵνα μὴ πέσητε· οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον πιστεύσατε Αὐτῷ καὶ οὐ μὴ πταίση ὁ μισθός ὑμῶν· οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ἐλπίσατε εἰς ἀγαθὰ καὶ εἰς εὐφροσύνην αἰῶνος καὶ ἐλέους. Ἐμβλέψατε εἰς ἀρχαίας γενεάς καὶ ἴδετε· τίς ἐνεπίστευσε Κυρίῳ καὶ κατησχύνθη; ἢ τίς ἐνέμεινε τῷ φόβῳ Αὐτοῦ καὶ ἐγκατελείφθη; ἢ τίς ἐπεκαλέσατο Αὐτόν καὶ ὑπερεΐδεν αὐτόν; Διότι οἰκτίρμον καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ ἀφήσιν ἁμαρτίας καὶ σώζει ἐν καιρῷ θλίψεως.

Σοφίας Σειράχ τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. ια' 10 - 20).

Τέκνον, μὴ περί πολλά ἔστωσαν αἱ πράξεις σου· ἐάν πληθυνῆς, οὐκ ἀθωώθησιν καὶ ἐάν διώκῃς, οὐ μὴ καταλάβῃς καὶ οὐ μὴ ἐκφύγῃς διαδράς. Ἔστι κοπιῶν καὶ πονῶν καὶ σπεύδων. Ἔστι νωθρός καὶ προσδεόμενος ἀντιλήψεως, ὑστερῶν ἰσχυρῶν καὶ πτωχεῖα περισσεύει· καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπεβλεψαν αὐτῷ εἰς ἀγαθὰ καὶ ἀνῶρθωσεν αὐτόν ἐκ ταπεινώσεως αὐτοῦ. Καὶ ἀνύψωσε κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἀπευθαύμασαν ἐπ' αὐτῷ πολλοί. Ἀγαθὰ καὶ κακά, ζωὴ καὶ θάνατος, πτωχεῖα καὶ πλοῦτος, παρὰ Κυρίου

ἐστὶ. Δόσις Κυρίου παραμένει εὐσεβέσι καὶ ἡ εὐδοκία Αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα εὐδοωθήσεται. Ἔστι πλουτῶν ἀπὸ προσοχῆς καὶ σφιγγίας αὐτοῦ καὶ αὕτη ἡ μερίς τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ. Ἐν τῷ εἰπεῖν αὐτόν, εὖρον ἀνάπαυσιν καὶ νῦν φάγομαι ἐκ τῶν ἀγαθῶν μου, οὐκ οἶδε τις καιρὸς παρελεύσεται καὶ καταλείψει αὐτὰ ἑτέροις καὶ ἀποθανεῖται. Στήθι ἐν διαθήκῃ σου καὶ ὁμίλει ἐν αὐτῇ καὶ ἐν τῷ ἔργῳ σου παλαιώθητι.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. ζ' 7).

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξη σύνεσιν αὐτοῦ ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς Ὅσιοις Αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς Αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα.

Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος α'. Ὁ πάλαι τῷ Μωσεὶ συλλαλήσας, ... Τῶν Ἁγίων. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὸν ἐν ὀλίγῳ τελειωθέντα, μακροὺς δὲ πληρώσαντα χρόνους, Δοσίθεον τὸν πανεύφημον, σήμερον εὐφημήσωμεν. Οὗτος γὰρ κομιδῇ νέαν ἄγων τὴν ἡλικίαν, Δωροθέῳ τῷ πάνυ προσελθῶν, ἀσκητικὸν ὑπαισέρχεται στάδιον· ἐν ᾧ νεανικῶς ἀγωνισάμενος, πάντα τοὺς σὺν αὐτῷ θαυμαστῶς ὑπερήλασεν, ἐγκρατεία συντόνῳ ἀλειφόμενος, καὶ τῇ ὑποποιῶ ταπεινώσει ἐπερειδόμενος· νῦν δὲ τῷ Ἀγωνοθέτῃ Χριστῷ στεφηφορῶν παριστάμενος, πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β'.

Τοῖς ἀπ' αἰῶνος Ὅσιοις συναρίθμιος ἐν οὐρανοῖς γέγονας Δοσίθεε, ὅτι τοῖς ἴχνεσιν αὐτῶν προθύμως ἀκολουθῶν, ὁσίως τὸν βίον διήνυσας· τὰ γὰρ τῇ νεότητι σύντροφα πάθη, οἷα ἐπιθυμῖαι δυσκάθεκτοι, προτέτεια καὶ ὑπερηφανίαι, ὀργαὶ θηριώδεις καὶ ὕβρεις, κημῶ τῆς ὑπακοῆς ἄγξας, προφητικῶς τὴν ὁδὸν σου κατάρθωσας, τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου ἀεὶ φυλάττων· Ὅν νῦν καθικέτευε, τῶν ἐνοχλούντων καὶ ἡμᾶς παθῶν ἀνωτέρους γενομένους, θεαρέστως βιοτεύσαι καὶ τῆς θείας δόξης σὺν σοὶ ἀξιωθῆναι.

Ἦχος γ'.

Μέγιστόν σοι ἐγκώμιον, ὅτι μηδενός ὧν ἂν σοι προσετάχθη ὀλιγώρεις, ἀλλ' ἀόκνως καὶ φιλοπόνως ὑπὲρ δύναμιν, πάντα κατορθοῦν αἰσίῳ γνώμῃ

ἐσπούδαζες, παμμακάριστε Δοσίθεε, ὥσπερ εἰδὼς ὅτι παρά Κυρίου λήψη τὴν ἀνταπόδοσιν, ἣν περ καὶ εἴληφας καὶ τῆς γνώμης τὸ πρόθυμον ἐπωνυμίαν προσέλαβες· ὑποτακτικός γάρ ἐπονομάζη, ὡς τῇ ὑποταγῇ αἰεὶ ἐμμένων.

Δόξα. Ἦχος δ'.

Δόσις ἀγαθή, παρά τοῦ Πατρός τῶν φώτων ἐν σοὶ Δοσίθεε, ἡ ἐπ' ἔργοις ἀγαθοῖς ἐνέργεια. Θεὸς γάρ ἐστιν ὁ ἐνεργῶν ἐν ἡμῖν καὶ τὸ θέλειν καὶ τὸ ἐνεργεῖν, ἀλλὰ καὶ πρό τῆς σῆς γνώμης, δόσις ἀγαθή ἢ συνέργεια· ὅτι τῷ ἐν σοὶ ἐνεργοῦντι Χριστῷ, συνήργεις εἰς σωτηρίαν αἰώνιον καὶ δικαίωσιν· καὶ οὕτως ἀμφοτέρωθεν, ἐκ τε τῆς ἐνεργούσης ἐν σοὶ θείας δυνάμεως, καὶ ἐκ τῆς συνενεργούσης σου θελήσεως, φερώνυμον ἔχεις τὴν κλησιν, ἀξιάγαστε. Ἦδη δέ, καὶ τοῦ πλούτου τῆς δόξης τῆς κληρονομίας Αὐτοῦ, ἐν τοῖς Ἁγίοις ἐπαπολεύων, μέμνησο καὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος πλ. α'.

Νόμου καὶ Προφητῶν Σε, Χριστέ,...

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος πλ. α'. Χαῖροις ἀσκητικῶν.

Χαῖροις, ὁ τῶν παθῶν ἀνδρικῶς, καταφερόμενος αἰεὶ ἐν νεότητι, καθάπερ ἡ θεολόγος, διακηρύττει φωνή, ἀπολαύων μάκαρ τῆς νεότητος· τοσοῦτο Δοσίθεε, τὸ παθεῖν σε μηδέποτε, τὰ νεωτέρων, ἐξασκεῖσαι δέ μάλιστα, παναοίδιμε, ἐν σφριγῶση νεότητι, φρόνησιν ὡς πρεσβύτερος, ἐξ ἧς τὴν διάγνωσιν, τῶν ποιητέων σε ἔσχες, οὐ ποιητέων τε ἅμα

δέ· διό κατευθύνων, ἐπορεύου ἐν ὁδοῖς σου, ἀειμακάριστε.

Στ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.

Ἔργω τό τοῦ Ἰώβ ἐπί σοί, ἐπαληθεῦον καθορᾶται Δοσίθεε· μικρός γάρ τῇ ἡλικίᾳ, τῇ δέ σοφίᾳ πολὺς, ἐκ τῶν ἔργων μάκαρ ἀναδείκνυσαι· τοῦ γάρ Παντοκράτορος, ἀληθῶς σέ ἐδίδαξε, πνοή οὐ χρόνος, ἐπιγνῶναι σωτήριον, κρίμα Ὅσιε, ὑπέρ μέλι γλυκύτερον· ὅθεν τὰ μέχρι φάρυγγος, παρεΐδες ἠδύνοντα, ἐν ἐγκρατεῖᾳ βιώσας, ὑπομονῇ καί πραότητι· ὧν νῦν ἀπολαύεις, ἀντιδόσεις τε πλουσίως καί δόξαν ἄληκτον.

Στ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Χαίροις, ὁ ὡς Δαβίδ Γολιάθ, παραταχθεὶς ἀνδρειοφρόνως Δοσίθεε, ἐπάρσει τῇ οὐρανόθεν, ἐκτιναξάση φρικτῶς, ἐωσφόρον πάλαι ἀστραπόμορφον· ἦν δέ ἐξενίκησας καί εἰς γῆν καταβέβληκας, θωρακισάμενος, τῷ τῆς πίστεως θώρακι, τὴν ταπείνωσιν, ἀρετῶν τὴν περίληψιν, ἔχων καθάπερ κἀδιον, ὡς λίθον ἐγκράτειαν, ὑπομονὴν ὡς σφενδόνην, ὡς βακτηρίαν τὸν ἄρρηκτον, Σταυρόν καί δὴ ἦρας, ὡς καλλίνικον τρόπαιον, τό ἐπιπείθεσθαι.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον, τὰ στίφη τῶν μοναστῶν συνελθόντας, ἐν τῇ πανσέπτῳ μνήμῃ τοῦ παμμάκαρος Δοσιθέου, πνευματικῶς εὐφρανθῶμεν καί χρεωστικῶς αὐτὸν εὐφημήσωμεν· πᾶσαν γάρ γεηράν παριδῶν

προσπάθειαν, καὶ τῶν οὐρανίων τῷ πόθῳ ἐξαφθεις, ἀσκητικοῖς ὑπέδου ἀγῶσιν, ἀκμαίῳ ἐν σώματι, ὑπογραμμὸς ἡμῖν καὶ τύπος, τοῦ μονήρους βίου γενόμενος. Ἀλλὰ δὴ καὶ χαρμονικῶς αὐτῷ βοήσωμεν· χαίροις, τῶν ἐν νεότητι ὁ ποδηγὸς καὶ τῶν ἐν ἡλικίᾳ τὸ ὑπόδειγμα· χαίροις, ὁ τῶν παθῶν τῆς νεότητος τὸν ἔσμον, ὡς μελισσῶν διαλύσας πλάσματα, καρδίας καθαρότητι· χαίροις, ὁ τὸν Θεὸν ἤδη ἀμέσως καθορῶν· οἱ γὰρ τῇ καρδίᾳ καθαροί, αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Νῦν ἀπολύεις, Τρισάγιον, Ἀπολυτικά.

Τῆς Ἑορτῆς.

Δόξα. Τοῦ ἁγ. Δοσιθέου. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Νέος γέγονας, Δαβίδ τὸν χρόνον, τρόπον ἅμα τε, ὡς γὰρ ἐκεῖνος, τὸν Γολιάθ μικρὸς ἐταπείνωσεν· οὕτως ἀκμαίῳ αὐτὸς τε ἐν σώματι, ἐπαιρομένην ὄφρυν κατηδάφισας, τὴν ταπείνωσιν, τὴν ὑποποιὸν προθέμενος, ἢ σε εἰς δόξαν ἤγειρε Δοσίθεε.

Καὶ νῦν. Πάλιν τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετά τήν α' Στιχολόγιον, Κάθισμα τοῦ ἁγ. Δοσιθέου. Ἦχος α'. Τόν τάφον Σου, Σωτήρ.

Παιδάριον μὲν ἦν, Σαμουήλ ὅτε βλέπων, ἐκλήθη καί χορῶ, Προφητῶν κατελέχθη, περίβλεπτος Δοσίθεε, καί αὐτός ἀναδέδειξαι, ἄγαν νέον ὢν, ἐν γε πολλοῖς πρεσβυτέροις, ὅτι φρόνησιν, πρεσβυτικὴν σύ μετήλθες, ἐν πᾶσι οἷς ἔπραττες.

Δόξα. Τό αὐτό.

Καί νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τήν τῶν βροτῶν ἐναλλαγὴν, τήν μετὰ δόξης Σου Σωτήρ, ἐν τῇ δευτέρᾳ καί φρικτῇ, τῆς Σῆς ἐλεύσεως δεικνύς, ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβώρ μετεμορφώθης. Ἥλιος καί Μωσῆς συνελάλουν Σοι, τοὺς τρεῖς τῶν Μαθητῶν συνεκάλεσας, οἱ κατιδόντες Δέσποτα τήν δόξαν Σου, τῇ ἀστραπῇ Σου ἐξέστησαν. Ὁ τότε τούτοις, τό φῶς Σου λάμπας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τήν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα τοῦ ἁγ. Δωροθέου. Ἦχος πλ. δ'. Τήν Σοφίαν καί Λόγον.

Τήν σοφίαν τήν ὄντως καταμαθῶν, καί αὐτήν ἐπιμόνως ἐμμελετῶν, ἐγένου διδάσκαλος πρακτικός τοῖς μονάζουσι, τῆς σῆς καθάπερ βάσιν, ὑποθεῖς διαπράξεως, τό τοῦ Κυρίου σαφῶς ὑψωθήσεται, ὅς ἂν ταπεινώσῃ ἑαυτὸν ἐν τῷ βίῳ· διό τεταπεινώσαι, ὑψηλός ὢν ἐκ πράξεως καί τοὺς πάντας σοφώτατα, ἐπαίδευσας μή ὑψηλοφρονεῖν, παρ' ὃ δεῖ φρονεῖν,

μάκαρ Δωρόθεε, τοῖς ἔργοις ἀποδείξει, ἰσχυροτάτη
χρῶμενος.

Δόξα. Τό αὐτό.

Καί νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη
Ἰωσήφ.

Ἐπί τό ὄρος τό Θαβώρ, μετεμορφώθης ὁ Θεός,
ἀναμέσον Ἡλιοῦ, καί Μωϋσέως τῶν σοφῶν, σύν
Ἰακώβῳ καί Πέτρῳ καί Ἰωάννῃ· ὁ Πέτρος δέ συνών,
ταῦτα Σοι ἔλεγε, καλόν ὧδε ἐστί, ποιῆσαι τρεῖς
σκηνάς, μίαν Μωσεῖ καί μίαν Ἡλίᾳ, καί μίαν Σοί τῷ
Δεσπότῃ Χριστῷ. Ὁ τότε τούτοις, τό φῶς Σου λάμπας,
φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετά τόν Πολυέλεον, Κάθισμα τοῦ Ἁγίου
Δωροθέου. Ἦχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Χρυσός δοκιμάζεται, πυρί σοφία φησί, δεκτός δέ
ὁ ἄνθρωπος, παρά Θεῷ ἀληθῶς, καμίνῳ ταπεινώσεως·
ταύτην οὖν ἐγκωνεύσας, ἐπαιρόμενον θράσος,
δόκιμον ἀπειργάσω, σεαυτόν διά τοῦτο, δῶμα δεκτόν
τῷ Κυρίῳ, προσήγαγες Ὅσιε.

Δόξα. Τό αὐτό.

Καί νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος ὁ αὐτός. Ὁ ὑψωθείς ἐν
τῷ Σταυρῷ.

Ὁ ἀνελθών σύν Μαθηταῖς ἐν τῷ ὄρει, καί ἐν τῇ
δόξῃ τοῦ Πατρός ἀπαστρέψας, σύν Μωϋσῇ Ἡλίας Σοι
παρίστανται· Νόμος καί Προφήται γάρ, ὡς Θεῷ
λειτουργοῦσιν, ὧ εἰς τήν υἰότητα, τήν φυσικήν ὁ

Γεννήτωρ, ὁμολογῶν ἐκάλεσεν Υἱόν, Ὅν ἀνυμνοῦμεν,
σύν Σοί καί τῷ Πνεύματι.

Οἱ Ἀναβαθμοί· τό α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.
Προκείμενον. *Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος
τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.*

Στ. *Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τόν Κύριον.*

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (Κεφ. στ' 17-21).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ· καὶ ὄχλος πολὺς μαθητῶν αὐτοῦ καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλήμ καὶ τῆς παραλίου Τύρου καὶ Σιδῶνος, οἳ ἦλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν· καὶ οἱ ὀκλούμενοι ἀπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων καὶ ἐθεραπεύοντο. Καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτηε ἄπτεσθαι αὐτοῦ, ὅτι δύναμις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο καὶ ἴατο πάντας. Καὶ αὐτός, ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, ἔλεγεν· μακάριοι οἱ πτωχοί, ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ· μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν, ὅτι χορτασθήσεσθε· μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν, ὅτι γελάσετε· μακάριοί ἐστε, ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς, καὶ ὀνειδίσωσιν, καὶ ἐκβάλωσιν τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρόν, ἕνεκα τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Χαίrete ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ σκιρτήσατε· ἰδοὺ γὰρ ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ οὐρανῷ.

Ὁ Ν' (50) Ψαλμός.

Δόξα. Ταῖς τῶν Σῶν Ὀσίων...

Καί νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'. Στ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός...

Ὅσιε Πάτερ, σὺ ἄγαν σοφῶς, τὸ κρεῖττον περὶ πλείστου ποιούμενος, τὸ χειρὸν εἰς οὐδέν ἐλογίσω, καὶ τῶν περὶ Θεοῦ βουλημάτων καὶ ἐνταλμάτων, οὐδέποτε ἀκηκοῶς· μόνῳ δέ τῳ ἐμφύτῳ σοι νόμῳ παιδαγωγῶ, τὸ πρῶτον χρησάμενος, διετέλεις πράττων τὰ τοῦ Θεοῦ· ᾧ νῦν παριστάμενος, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ὑμνούντων σε.

Οἱ Κανόνες· τῆς Ἑορτῆς καὶ τῶν Ἁγίων δύο.

Κανὼν α'. Ῥδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Ὁ θείας φωτοφανείας ἔμπλεως, ταύτης μετάδος μοι, τῳ τῆς σεπτῆς κοιμήσεως τῆς σῆς, προθεμένῳ τὴν μνήμην ὑμνεῖν καὶ τῶν δεινῶν ἀπάλλαξον, τῶν καθ'ἐκάστην ἐνοχλούντων με.

Ἀπάσαις ὡς νουνεχῶς Δωρόθεε, ἀποταξάμενος, βιωτικαῖς μερίμναις, τῳ Χριστῳ συνετάξω μακάριε, καὶ τοῖς Αὐτοῦ ἐντάλμασιν, καθυπετάξω προθυμώτατα.

Νεάζων πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἤλασας, τοὺς τῆς ἀσκήσεως, νεανικῶς ἀλλὰ γε ὡς Δαβίδ, Γολιάθ καταβέβληκας, τὴν ἐπηρμένην ἄμετρα, ὄφρυν ἐχθροῦ καρτερώτατε.

Θεοτοκίον.

Μεγάλα καὶ θαυμαστά ἐποίησεν, ὡς προεφήτευσας, ἐν Σοὶ Ἀγνή Θεός ὁ δυνατός· πρό αἰῶνων προέγνω γάρ, ἀλλά δὴ καὶ προώρισε, Σέ εἰς μητέρα τοῦ Υἱοῦ Αὐτοῦ.

Κανὼν β'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Τῶν παθημάτων τῆς ψυχῆς καὶ σώματος, ἀλληλουχία τὸν νοῦν, πρὸς ἑαυτὴν στρέφειν, κατεπείγει ὄλον μου· ὑγίαν οὖν δυσώπησον, πρὸς Θεοῦ μοι πεμφθῆναι, ἵν' ἐμαυτοῦ νοῦν γενόμενος, αὐθις ἀναμέλπω σε, Ὅσιε.

Τῆς τοῦ Ὑψίστου δεξιᾶς ἀλλοίωσις, ἢ σὴ ἀλλοίωσις, καὶ γάρ αὐτὴ πάντως δύναμιν ἐποίησεν, ὡς καθελοῦσα ὕψωμα, ἐν σοὶ γῆϊνον ἅπαν, αὐτὴ καὶ νῦν σέ ἀνύψωσεν, ὕψος εἰς οὐράνιον, ἔνδοξε.

Τίς μοί λοιπὸν τὰ τῆς στρατείας σύμβολα; Τί θεραπεία θνητοῦ; Τί μοί ἐλπίς μάχης; Τί τὰ ταύτης τρόπαια; Μηδέν μετατρεπόμενα καὶ μόνην μηδεμίαν ἢ παγιότητα ἔχοντα, ἔκραζε σοφῶς ὁ Δοσίθεος.

Θεοτοκίον.

Πᾶσαι βροτεῖαι ἐν χαρᾷ κινήσθωσαν, γλῶσσαι καὶ ἔννοιαι, ἀνευφημεῖν πίστει, τὸ ἡμῶν καλλῶπισμα, Μαρίαν τὴν Θεόπαιδα· Αὕτη καὶ γάρ παροῦσα, σαφῶς δοξάζει τοὺς μέλποντας, Ταύτης καὶ ὕμνοῦντας τὰ θαύματα.

Ῥδή γ'. Κανών α'. Εὐφραίνεται ἐπὶ Σοί.

Οιδήματα τῆς σαρκός, ἐν ἐγκρατεία σὺ κατεστόρεσας καὶ τὴν ψυχὴν Ὅσιε, ἐν ἡρεμία διετήρησας.

Ἰδρύνθης ἐπ' ἀρραγοῦς, ὡς ἐπὶ πέτρας στερρᾶς Ἄγιε, Χριστοῦ τῆς ἀγαπήσεως, ἐξ ἧς ἐτέλεις ἀκατάπτωτος.

Δυνάμει τῇ πρὸς Θεοῦ, ὀλοσχερῶς κατὰ παθῶν ἰσχυσας· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, νικητικῶς διὸ ἀνέκραξες.

Θεοτοκίον.

Ἦ θαύματος τοῦ ἐν Σοί, Παρθενομήτωρ! Γὰρ σαφῶς γέγονας, ὅτι σαρκὶ τέτοκας, τὸν τοῦ παντός Κτίστην καὶ Κύριον.

Κανών β'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Οὐρανίῳ σὺ τοίνυν, Παμβασιλεῖ Ἄγιε, ἐναπογραφάμενος ἔδεις πρὸς τὴν παράταξιν, περιζωσάμενος ἐν ἀληθείᾳ καὶ πίστει, κατὰ ὀπλομάχου τε καὶ κοσμοκράτορος.

Τίς ἂν εἴποι ἀξίως, τοὺς ἀνδρικούς ἄθλους σου; Σὺ γὰρ νεανίας ἐδείχθης, ὥσπερ τῷ σώματι, οὕτω τῷ πνεύματι, κατὰ παθῶν ἀριστεύσας, τῶν ἀλόγων κράτιστα ὄντως Δοσίθεε.

Τὴν νηστείαν τῇ βρώσει, ἀντιτιθεῖς ἡσχυνας, τὸν τῇ γεύσει πάλαι δολίως, ὑποσκελίσαντα, φεῦ τὸν Προπάτορα, ἐγκρατυνόμενος Πάτερ, συνεχοῦς ἐγκρατείας ὑπὸ ἀσκήσεως.

Θεοτοκίον.

Παναμώνητε Κόρη, ὁ Δυνατός μόνην Σε, Ἐαυτῷ μητέρα πρό τῶν αἰῶνων προώρισε, καί ἐξελέξατο, ἐξ ἀπασῶν γενεῶν Σε· βαβαί Σοῦ μεγαλείου, καί ὄσης χάριτος.

Κοντάκιον τοῦ ὁσ. Δοσιθέου. Ἦχος πλ. δ'. Τῆ Ὑπερμάχῳ.

Ἀπό νεότητος σοφῶς τὰ ὑπέρ ἔννοιαν, ἐπιποθήσας αἰσθητῶν πάντων κατέπτυσας, διό γέγονας τῆ θείᾳ σου πολιτεία, τῆς Τριάδος οἰκητήριον πανέντιμον, τῶν Πατέρων σεμνολόγημα εὐφρόσυνον· ὅθεν κράζω σοι· χαῖρε Πάτερ Δοσίθεε.

Ὁ Οἶκος.

Νεώτερος μὲν ἦς τῷ χρόνῳ, ἀλλ' οὐχ ὁ χρόνος φησὶν ὁ λαλῶν, ἀλλὰ Πνεῦμα ἐστὶν ἐν βροτοῖς· πνοή οὖν Παντοκράτορος ἦν ἡ διδάξασά σε, ἀποτάξασθαι μὲν τῷ κόσμῳ, συντάξασθαι δέ τῷ Χριστῷ· ὅθεν καγὼ σοι προθύμως ἀναφωνῶ τάδε.

Χαῖρε, ὁ ἀκμαῖος τῷ σώματι·

χαῖρε, ὁ ἀκμαιότερος τῷ πνεύματι.

Χαῖρε, ὁ τόν κοσμικόν τάραχον ἀποφυγών·

χαῖρε, ὁ εἰς πνευματικόν ὄρμον καταφυγών.

Χαῖρε, ὅτι ὑπό τῆς συγγενοῦς τῆ ἐλλάμπει φύσεως ἐφωτίσθης·

χαῖρε, ὅτι δι' αὐτῆς πρὸς τὰ ἐκείνης ἀσφαλέστατα ὠδηγήθης.

Χαῖρε, ὁ ὑψηλὸς μὲν τὸν βίον·
χαῖρε, ὁ ταπεινὸς δὲ τὸν τρόπον.
Χαῖρε, τῆς ὑπακοῆς τὸ ὑπόδειγμα·
χαῖρε, τῆς νεότητος ἀγλαΐσμα.
Χαῖρε, ὁ ἐν ὀλίγῳ τελειωθείς·
χαῖρε, ὁ ἐν συντόμῳ πληρωθείς.
Χαῖρε Πάτερ Δοσίθεε.

Κάθισμα τοῦ ἁγ. Δοσιθέου. Ἦχος α'. Τὸν τάφον
Σου, Σωτήρ.

Τῷ χρόνῳ μὲν μικρὸς, τῇ συνέσει δὲ μέγας, τῷ
βίῳ ὑψηλὸς, ταπεινὸς δὲ ἐγένου, φρονήματι Δοσίθεε,
ὡς καλὸν ἠγησάμενος, ὑποτάττεσθαι, ἀκολουθεῖν τε
τὸ χεῖρον, τῷ γε κρείττονι, δι' ἐλπίδα βελτίστων, ἧς
νῦν οὐ διήμαρτες.

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη
Ἰωσήφ.

Ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Θαβώρ, μετεμορφώθης ὁ Θεός,
ἀναμέσον Ἡλιοῦ, καὶ Μωϋσέως τῶν σοφῶν, σὺν
Ἰακώβῳ καὶ Πέτρῳ καὶ Ἰωάννῃ· ὁ Πέτρος δὲ συνῶν,
ταῦτα Σοι ἔλεγε· καλὸν ᾧδε ἐστί, ποιῆσαι τρεῖς
σκηνάς· μίαν Μωσεῖ καὶ μίαν Ἠλίᾳ, καὶ μίαν Σοὶ τῷ
Δεσπότῃ Χριστῷ. Ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς Σου λάμπας,
φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ῥδή δ'. Κανὼν α'. Ἐπαρθέντα Σε ἰδοῦσα.

Σταυρωθεῖσαν σοί τήν σάρκα ἐν ἡλικία, ἀκαμιοτάτη Πάτερ σὺν ταῖς ἐπιθυμίαις καὶ δὴ σὺν τοῖς παθήμασιν, εἰκότως κραυγάζομεν· χαῖρε σωφροσύνης ὑπόδειγμα.

Διδαγμάτων σε ἐνθέων πεπληρωμένον, ὑπὸ ἀνδρὸς θειοτάτου ὄντως τοῦ Δωροθέου, καὶ ταῦτα φυλάζαντα ἀξίως μακαρίζομεν, πόθῳ τε παμμάκαρ γεραίρομεν.

Ὅμοτρόπως σε τοῦ θείου σου διδασκάλου, διαβιοῦντα ἔγνωμεν, Δοσίθεε ὄντως, ἔργοις τε ἐμπρέψαντα, ἐνθέοις πανένδοξε· ὅθεν εὐφημοῦμεν σε ἅπαντες.

Θεοτοκίον.

Συσχεθέντα με Παρθένε ἐν ἀνομίαις, καὶ ἀδυνάτως ἔχοντα τὸ ἀπαλλαγῆναι, Δέσποινα ἀπάλλαξον, ἵνα ἀσιγήτῳ φωνῇ μεγαλύνω Σε, ἀπηλπισμένων τήν ἀντίληψιν.

Κανὼν β'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὁ θυμὸς ἧ Βασίλειος, ἔφη ψυχῆς νεῦρον ἐστὶν εἰς ἔνστασιν, τῶν καλῶν ἐφ' οἷς ἐκέχρησο, καὶ αὐτὸς αὐτῷ Πάτερ Δοσίθεε.

Δῶρο Θεοῦ τοῦ μάκαρος, ῥήμασιν ἐνθέοις μάκαρ πειθόμενος, διετέλεις αὔξων χάριτι, τοῦ Θεοῦ ἐν ἔργοις τοῖς τῆς πίστεως.

Ὡσπερ ξύλον παρ' ὕδασι, τό πεφυτευμένον μάκαρ ἀπέδωκας, τοὺς καρπούς σου ἐν καιρῷ αὐτῶν, ἐν σαῖς πράξεσι κατευοδούμενος.

Θεοτοκίον.

Θεικῆς πάσης χάριτος, ἧς πεπληρωμένη Κόρη Πανάχραντε· διό χαῖρε Σοί ὁ Ἄγγελος, Κεχαριτωμένη ἐκραύγαζεν.

Ῥδή ε'. Κανὼν α'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ἰκέτευε ἀεὶ, ἰκετεύω Δωρόθεε, τὸν Κύριον ὅπως εὔρω, τῶν ἐπαισιμένων τὴν λύσιν, ἡμέρα τῆς ἐτάσεως.

Θαράπων τοῦ Θεοῦ, ἀντὶ κόσμου γεγέννησαι· προέκρινας γάρ εὐλόγως τὴν μισθαποδοσίαν, τὴν θείαν καὶ αἰώνιον.

Ἐγίνωσκες οὐδέν, τῶν Θεοῦ σὺ Δωρόθεε· ὁ ἔμφυτος δέ σοι νόμος, ὁ ἔλλαμψας οἰκεῖος, πρὸς πάντα καθωδήγησε.

Θεοτοκίον.

Ἐσκόρπισα κακῶς, τὸν πατρῶον ὃ Δέσποινα, ὃν ἔλαβον πρῶην πλοῦτον, ἀπορία συζῶντα· οἰκτείρησον οὖν δέομαι.

Κανὼν β'. Φώτισον ἡμᾶς.

Συνέλαβες ἐν ψυχῇ, Θεοῦ φόβον διὰ πίστεως, καὶ δι' αὐτοῦ πάλιν ἀγάπην Θεοῦ καὶ ἐξ ἀμφοῖν, σωτηρίας πνεῦμα ἀπέτεικας.

Νοσοῦντας ἀδελφούς, ἐπεσκέπτου ὡς φιλάδελφος καί συμπαθής ὡς Δεσπότου μιμητής, τὴν μακαρίαν ἀκούση φωνὴν, μακάριε.

Ἰασαι διό, τὰ παθήματα δεόμεθα, τὰ τῆς ψυχῆς καί σώματος, καί ἡμῶν τῶν τὴν σεπτὴν τιμώντων, καί σεβασμίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Ἰασαι Ἀγνή, τῶν παθῶν μου τὴν ἀσθένειαν, ἐπισκοπῆς Σου ἀξιώσασα, καί τὴν ὑγίαν, τῇ πρεσβείᾳ Σου παράσχου μοι.

Ἦδὴ σ'. Κανὼν α'. Θύσω Σοι, μετὰ φωνῆς.

Τίμιος, ὡς ἀληθῶς ὁ θάνατος ἔναντι, ὁ σός Κυρίου παμμάκαρ· ἀρεστή γάρ Κυρίῳ ἡ ψυχὴ σου, ὡς ταῖς θείαις καλλοναῖς ἀπαστράπτουσα, Ὅσιε.

Οἰκῆτωρ, ὡς εὐθύς τὴν καρδίαν γενόμενος, τῆς τῶν πραέων ἐγένου, μετὰ πάντων Ὅσιων καί κληρονόμος· γὴν γάρ φησίν, εὐθεῖς κατασκηνώσουσιν ἄλυπον.

Ἐπέδυσ, ὡς ὁ Δαβίδ ἐχθροῦ εἰς παράταξιν, προσαπορρίψας ὁμοίως, πανοπλίαν νίκην μεριζομένην, τὸν Σταυρόν δέ, ὡς βακτηρίαν ἀναλαβόμενος.

Θεοτοκίον.

Τέτρωμαι, ὑπὸ βελῶν ἀλάστορος δαίμονος, τοῦ ἐκζητοῦντος αἰεὶ με, τῇ ψυχῇ καί σώματι ἀπολέσαι, Παναγία τῇ ἀμάχῳ ἰσχύϊ Σου σῶσον με.

Κανών β'. Ἰλάσθητί μοι, Σωτήρ.

Πραότητι ἀληθῶς, τὰ ἔργα σου διεξήγαγες καὶ δι' αὐτῆς σὴν ψυχὴν, παμμάκαρ ἐδόξασας· τὴν γῆν τῶν πραέων οὖν, κατοικεῖς ὡς πρᾶος, εἰς αἰῶνας ἀγαλλόμενος.

Καθάπερ Παῦλος φησὶν, ἡμῖν διακελευόμενος, σὺ ἐνεδύσω σαφῶς, πραότητα Ἄγιε, ταπεινοφροσύνην τε καὶ μακροθυμίαν, καὶ χρησιότητα Δοσίθεε.

Τὸ κατ'εἰκόνα Θεοῦ, ἡμῖν σαφῶς πᾶσιν ἐνεστίν, ὡς λογικοῖς ἀληθῶς, τὸ δὲ καθ'ὁμοίωσιν, ἐγγίνεσθαι λέγεται, χρηστοῖς γενομένοις, ὃ σαφῶς σοὶ προσεγένετο.

Θεοτοκίον.

Πατρός ἀνάρχου Υἱόν, ἐν τῇ ἀκράντῳ νηδυῖ Σου, ἐκ Πνεύματος, ᾧ Ἀγνή, Ἁγίου συνέλαβες, ἀκόπως δ' ἐβάστασας καὶ ἀφθόρως ὄντως, ὑπὲρ ἔννοιαν ἐγέννησας.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος Βαρύς. Αὐτόμελον.

Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἐχώρουν οἱ Μαθηταὶ Σου, τὴν δόξαν Σου, Χριστέ ὁ Θεός ἐθεάσαντο· ἵνα ὅταν Σὲ ἴδωσιν σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσουσιν ἐκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι Σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς, τοῦ Πατρός τὸ ἀπαύγασμα.

Ὁ Οἶκος.

Ἐγέρθητε οἱ νωθεῖς, μὴ πάντοτε χαμερπεῖς· οἱ συγκύπτοντες εἰς γῆν τὴν ψυχὴν μου λογισμοί, ἐπάρθητε καὶ ἄρθητε εἰς ὕψος θείας ἀναβάσεως·

προσδράμωμεν Πέτρῳ καὶ τοῖς Ζεβεδαίου καὶ ἅμα ἐκείνοις τὸ Θαβώριον ὄρος προφθάσωμεν, ἵνα ἴδωμεν σὺν αὐτοῖς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· φωνῆς δὲ ἀκούσωμεν, ἧς περ ἄνωθεν ἤκουσαν καὶ ἐκήρυξαν τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Συναξάριον.

Τῆ 13^η τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν Ὁσίων Δωροθέου καὶ Δοσιθέου, τοῦ ὑποτακτικοῦ αὐτοῦ, τῶν ἐν Γάζῃ τῆς Παλαιστίνης.

Στίχοι·

*Δόσις Θεοῦ Δοσίθεος χρηστοῖς ἔργοις,
δόσις Θεῷ ἀντίδοτος ἐσθλῇ γνώμῃ.*

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν .

ᾠδὴ ζ' . Κανὼν α' . Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ὁ βασιλεύων, βασιλευόντων πάντων καὶ κραταιός, μόνος σε προσάγει Ὅσιε Ἐαυτῷ, στρατευόμενον καὶ κράζοντα· εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης Σου, Κύριε.

Κολαστηρίους, ἀποκειμένους τόπους τοῖς μοχθηροῖς, πρώην ἐθεώρησας Πάτερ διὰ γραφῆς, ἐξεπλάγης καὶ δὴ ἔσπευσας, τοῖς σωζομένοις ἄληκτα, γενέσθαι μάκαρ ὁμόσκηνος.

Ἀπ' ὀφθαλμῶν σου, ἐπετινάξω ὕπνον καὶ νυσταγμόν, Πάτερ σῶν βλεφάρων Δαβιτικῶς καὶ

κροτάφων σου ανάπαυσιν, ἕως οὗ εὔρες τόπον τῷ Θεῷ, καρδίαν σὴν ἄξιον.

Θεοτοκίον.

Γερηρακεῖαν, τῇ ἀμαρτία φύσιν τὴν τῶν βροτῶν, οἴκτω ὁ Υἱός Σου, Πάναγνε, διὰ Σοῦ, ἀνενέωσε κραυγάζουσιν· εὐλογημένη Σύ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις Πανάμωμε Δέσποινα.

Κανὼν β'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Μωϋσῆς ὡς ἐκεῖνος, τὸν Αἰγύπτιον κτείνας, ψάμμῳ ἐνέκρυψε, τὸν τύφον καὶ σὺ Πάτερ, τῇ μετριοφροσύνῃ, καταθάψας ἐκραύγαζες· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητός εἶ.

Ἐν τοῖς τῶν σῶν ἀγῶνων, καταπόντισας ὄντως ἰδρωσίν Ἄγιε, ὡς ἄλλους δὴ τριστάτας, τριμερές τῆς ψυχῆς σου, διό καιρῶν ἀνέκραζες· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητός εἶ.

Τὸν ἐκβεβακχευμένον, ἐν ἐπιθυμίαις συναπεκέντησας, τὸν κόσμον σὺν ἀπάτῃ, Φινεές ὡσπερ ἄλλος, ὡς ἐκθέσμοις ἐγκύπτοντα, τὴν συρροὴν τῶν παθῶν, Δοσίθεε κοπάσας.

Θεοτοκίον.

Ἀσωμάτων Ἀγγέλων, ὑπερτέρα πέφυκας τῇ καθαρότητι, τοῦ σώματος ψυχῆς τε, Δανιήλ ὡς προεῖπεν· ὡς γὰρ φέγγος ἐξέλαμψας, ἀπὸ τῆς δόξης Θεοῦ, Πανάμωμε κυκλόθεν.

Ῥδὴ η' . Κανὼν α' . Χεῖρας ἐκπετάσας.

Ὡσπερ ὁ Προφήτης Δανιήλ, τοὺς ὁμογέροντας νεάζων ἔκρινεν, ἐξώλεις τ' ἔδειξεν ἔμφρονα, ὡς ἀθῶαν ἀθωοῦσαν τε, ὑπακοήν ὡς συνετός, σὺ ἐδικαίωσας κατακρίνας, τὸ παρακούειν μάκαρ καὶ ἐπαίρεσθαι.

Συνῆκε τὸ μέγα γυναικῶν, τῆς ἀγνωσίας ἐν τοῖς τέκνοις ζήτημα, Σολομῶν δωδεκαετῆς ὢν· ἀρετῆς καὶ σὺ Δοσίθεε, ὥσπερ κυρίας ἐραστῆς σαφῶς γεγένησαι, τῇ αὐτῇ δέ, σεαυτὸν ὡς παῖδα ζῶντα ἀπέδωκας.

Οἱ Παῖδες νηστεία τῇ ψυχῇ, ἀλλὰ καὶ τῷ σώματι μᾶλλον λαμπρότεροι, ἀβροδιαίτων ἀνεδείχθησαν, ἐγκρατεία λαμπρυνόμενοι· νεανισκεύων καὶ αὐτός τούτοις συνέψαλλες· εὐλογοῦτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ἵνα τοὺς ἀνθρώπους κοινωνούς, ἐργάση Δέσποτα Σῆς δόξης ἄνθρωπος, ἀτρέπτως γέγονας Εὐσπλαχνε καὶ Παρθένον τὴν τεκοῦσαν Σε, μετὰ τὸν τόκον ὥσπερ ἦν ὄντως ἐφύλαξας· εὐλογοῦμεν πάντες διὸ Χριστέ ὡς Φιλάνθρωπον.

Κανὼν β' . Τον Βασιλέα.

Τὴν παροικοῦσαν, εἰς τὸν ἀγρόν ἐν ὁδοῖς τε, τοῦ ἐχθροῦ ἐξέκλινας ῥομφαῖα, Πάτερ κατὰ μόνας, προφητικῶς καθήσας.

Τῇ ἡσυχία, σκιρτητικὰ ὡς θηρία, ἐμπαθεῖς κατεύνας ὀρέξεις, καὶ κατηγωνίσω, δυνάμει τοῦ Λόγου.

Τὴν ἡρεμίαν ὡς νουνεχῆς οὖν διώξας, τοῦ Θεοῦ ἐπέτυχες εὐκαίρως, Τοῦτον μεγαλύνων, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Φωτιστικὴν Σε, καὶ χρυσαυγῇ τὸ σκηνῶσαν, ἐν Σοὶ φῶς ἀπρόσιτον Παρθένε, ἔδειξε λαμπάδα, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'. Κανὼν α'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν πάντες, ἐν ἐκκλησίαις εὐλογοῦντες, Κύριον ἡμῶν τὸν διδόντα, πνεῦμα σοφίας καὶ ἐπιγνώσεως, δι' οὗ εἶδέναι ἔχομεν, τίς ἡ ἐλπίς τῆς Αὐτοῦ κλήσεως.

Ὡς παρεστηκός σὺν Ἀγγέλοις, τῷ ἀπροσίτῳ ἤδη θρόνῳ, τοῖς ἐπιτελοῦσι τὴν μνήμην, σοῦ τὴν φωσφόρον καὶ παναοίδημον, τὸν ἰλασμόν ἰκέτευσεν, δοθῆναι Πάτερ θεοδόξαστε.

Στέφος ἀνεπλέξω παμμάκαρ, μὴ παλαιούμενον τῷ χρόνῳ, θείας τε ἐπέτυχες δόξης, εἰς βασιλείαν ὄντως ἀσάλευτον, παραλαβεῖν ὡς Ὅσιος, μετὰ Ὀσίων κατηξίωσαι.

Θεοτοκίον.

Ῥραν ἐννοῶν Θεοτόκε, τὴν τοῦ θανάτου ὄλως φρίπτω, μὴ τὰς φρικαλέας δαιμόνων, ἐξοφωμένας τε ὄψεις ἴδοιμι· διὸ ἀντιλήπτω Δέσποινα καὶ βοηθός μοι τότε φάνηθι.

Κανών β'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Εὐφράνθης ἡσυχάζων ἐπὶ τῆς γῆς, ὡς τὸ Πνεῦμα τὸ θεῖον προφαίνεται· νοῦς γάρ ὁ σός, ἤδη ἐπανεῖτε πρὸς ἑαυτὸν, δι' ἑαυτοῦ δι' ἀνέβαινεν, ἔννοϊαν ἀεὶ τὴν τοῦ Θεοῦ· ἐλάμπετο δὲ κάλλος, τῷ θεῷ καὶ ἀρρήτῳ, τῶν αἰωνίων ἀντεχόμενος.

Εὐφραίνῃ νῦν παμμάκαρ ἐν οὐρανοῖς, εὐφροσύνην μηδέποτε λήγουσαν, ὅτι Θεοῦ δόξης ἀπολαύεις μετὰ πασῶν, Ἀγγελικῶν Δυνάμεων καὶ Ἁγίων Πάντων διηνεκῶς, πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων, τῶν σοὶ ὁμωνυμούντων, καὶ εὐφημούντων τὴν σὴν κοίμησιν.

Ἐξόξασε Θεὸς σε καὶ ἐπὶ γῆς, μεταξὺ σε Πατέρων ἐκλάμποντα, ὡς φαῖνόν ἄστρον ἐπιδείξας τοῖς μετὰ σοῦ, οἳ καὶ καρᾶς ἐπλήσθησαν, θάμβους τε πῶς χρόνῳ ὡς ἐν βραχεῖ, τοσαύτης θείας δόξης, ἠξίωσαι αἰτίαν, ὑπακοὴν σου λογισάμενοι.

Θεοτοκίον.

Φιλάνθρωπε Θεάνθρωπε Ἰησοῦ, τῆς Ἁγνῆς κυρησάσης Σε Δέσποτα, μετὰ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Σου λειτουργῶν καὶ τῶν Ἁγίων Πάντων Σου, καθικετευούσης ὑπὲρ ἡμῶν, ἐπάκουσον Οἰκτήρμον, ἀξίους τε μερίδος τῶν σωζομένων ἡμᾶς ποίησον.

Ἐξαποστειλάρια. Τῆς Ἑορτῆς. Αὐτόμελον.

Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε, φωτὸς Πατρός ἀγεννήτου, ἐν τῷ φανέντι φωτὶ Σου, σήμερον ἐν Θαβωρίῳ, φῶς

εἶδομεν τὸν Πατέρα, φῶς καὶ τὸ Πνεῦμα, φωταγωγοῦν πᾶσαν κτίσιν.

Τῶν Ἁγίων. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Ἐπέβλεψεν ὁ Κύριος, ἐπὶ σοὶ οὐρανόθεν, Δοσίθεε μακάριε, προΐδων σου τῆς γνώμης, τὸ πρᾶον καὶ ἡσύχιον, τὸ ταπεινὸν καὶ ἄπλαστον, καὶ χάριν σοι κατέπεμψεν, ἔργῳ ταῦτα δηλῶσαι, ἐν βραχεῖ ἀλλ' ἀξίως πολλῆς μισθαποδοσίας.

Ἔτερον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Μισθὸς σοι τὰ οὐράνια, τὰ ὑπὲρ λόγον Ὅσιε· ταῦτα γὰρ πλοῦτος τε δόξης, ἐπὶ σε κληρονομία, υἰοθεσία ἅμα τε, φωτὸς ἀφράστου ἔλλαμψις· ἔπαθλα ταῦτα ἄλλα τε, μύρια πρόκειται πᾶσι, τοῖς διαθλοῦσι νομίμως.

Εἰς τοὺς Αἴνους ἰστῶμεν στίχους στ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τῶν Ἁγίων γ'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ἄγε δὴ μοι ὁ θίασος, τῶν μοναστῶν ἐν ψαλμοῖς καὶ ᾠδαῖς εὐφημήσωμεν, τὸν κλεινὸν Δοσίθεον καὶ ἀσκήσει περίβλεπτον, τὸν μηδέποτε Θεοῦ τὰ λόγια ἀκηκοῦτα, πόθῳ δέ πράττοντα καὶ ἀρνησάμενον, ἑαυτὸν καὶ ἄρανα σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθήσαντα, Χριστῷ τῷ σώζοντι.

Δόσις ἀγαθὴ δεδώρησαι, ἐπὶ τῆς ἐκ Πατρὸς, τοῦ τῶν φώτων ἀοίδημε· σὺ γὰρ ὥφθης χάριτι, τοῖς μονάζουσιν ἄμεμπτος, κανὼν καὶ τύπος τῆς

ταπεινώσεως, ὑπακοῆς τε ἔμψυχον ἄγαλμα· ὅθεν τὸν δόντα σε, Θεὸν μεγαλύνοντες αἶνον Αὐτῷ, μέλομεν γηθόμενοι, νῦν χαριστήριον.

Δῶρον Θεῷ εὐπρόσδεκτον, ἐπενηνέχθης ζωῆ, ἀγνοτάτη Δωρόθεε, λαμπρυνθεῖς φαιδρότατα, ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ πρὶν· σὺ γὰρ ἀσκήσει, θερμῇ συντόνῳ τε, καὶ κακουχία ἐγκατεχώνευσας, ἅπαν τὸ κίβδηλον, πάθη συσκιάζοντα τὴν τῆς ψυχῆς, ἀρχαίαν λαμπρότητα καὶ ἐπιφάνειαν.

Δόξα. Ἦχος α'.

Τὸ καθαρτήριο πῦρ, τὸ ἀναλωτικὸν τῆς ὕλης, ὃ ἦλθε Χριστὸς βαλεῖν ἐπὶ τῆς γῆς, τάχιστα ὡς ὁ βαλὼν βούλεται, ἐν καρδίᾳ σου ἀνήφθη, παμμακάριστε Δωρόθεε· θεῖους γὰρ ὡς ἄνθρωπος λογισμοὺς, ἐπ' αὐτῆς ἐκκαῦσαν, τὸν νοῦν σου ἐθέρμανεν, εἰς θεωρίας ὕψωμα, πᾶσαν ἐν σοὶ γεηρὰν προσπάθειαν ἀποξηρᾶναν, τοιοῦτον τὸ θεῖον πῦρ, καυστικὸν κακίας, ἀναστάσεως δύναμις καὶ ἀθανασίας ἐνέργεια· ὃ καὶ ἡμῖν ἐνα-φθειῆ, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου, Πάτερ θεοπύρρευτε.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος πλ. δ'.

Παρέλαβεν ὁ Χριστὸς...

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

Μεγαλυνάρια.

Δρόσω τῇ τοῦ Πνεύματος ἀρδευθεῖς, ψυχῆς ταῖς ἀρούραις, τῆς ἐν ταύτῃ τῆς ἀρετῆς, σπέρμασιν ἐμφύτοις, ἀνέθαλλες καρπούς τε, ἀνέδωκας γενναίους, πάτερ Δωρόθεε.

Βίου μήκους ἄνωθεν καὶ ζωῆς, ἔτη δωρηθῆναι,
ὁμωνύμῳ σοὶ σεβαστῷ, πρέσβευε ἀπαύστως καὶ
κλήρου ἀκηράτου, σὺν σοὶ ἐν οὐρανίοις, γεννέσθαι
μέτοχον.

